

స్తుతి మరియు ఆరాధన

అప్పుడా త్రై అయ్యా, నీవు ప్రవక్తవని గ్రహించున్నాను. మా పితులు ఈ పర్వతమందు ఆరాధించిరి గాని ఆరాధింపవలని స్థలము యొరూపులేమలో ఉన్నదని మిారు చెప్పుదురని ఆయనతో ఆనగా యేసు ఆమెతో ఇట్లనెను, “అమ్మా, ఒక కాలము వచ్చుచున్నది; ఆ కాలమందు ఈ పర్వతము మిాదైనైను యొరూపులేమలోనైను మిారు తండ్రిని ఆరాధింపరు అయితే యదార్థముగా ఆరాధించువారు అత్మతోను సత్యముతోని తండ్రిని ఆరాధించు కాలము వచ్చుచున్నది; తన్న ఆరాధించువారు అట్లివారే కావలనని తండ్రి కేరుచున్నాడు. దేవుడు అత్మ గనుక అయినను ఆరాధించు వారు అత్మతోను సత్యముతోను ఆరాధింపవలననెను. (యోహోను 4:19-24)

యేసు నోటిసుండి వెలువడిన ఈ మాటలు ఆరాధన యొక్క ప్రాముఖ్యమైన విషయాలను మనం అర్థం చేసుకోవడానికి పునాదివంచివి. ఆయన “యదార్థమైన ఆరాధికులను” గురించి మాట్లాడుచూ, వారికి ఉండవలనిన లక్ష్మణాలను విశదికరించాడు. దీనిని బట్టి ఆరాధికులు చాలా మంది ఉన్నారు కాని అందరూ సరియైన లేదా నిజమైన ఆరాధికులు కారని అర్థమపుతుంది. దేవుని ఆరాధించుచున్నానుని వారు ‘తలంచుచూ’ ఉంటారు కాని వారు ఆరాధనకు కావలనిన విషయాలను అనుసరించ లేక పోవుటను బట్టి నిజంగా దేవుని ఆరాధించలేక పోవుచున్నారు.

“అత్మతోను సత్యముతోను” ఆరాధించట యదార్థమైన ఆరాధికుల లక్ష్మణమని యేసు ప్రకటించాడు. దీనిని బట్టి నిజమైన ఆరాధికులు కానివారు “శరీరముతోను మరియు కపట మనస్సుతోను” ఆరాధిస్తారని చెప్పువచ్చును. లోక సంబంధమైన అబధ్య ఆరాధికులు సంచలనాత్మకమైన ఆరాధన చేస్తున్నట్లు కనిపించవచ్చి అయితే అది దేవుని ప్రేమించు హృదయము సుంచి వచ్చుట లేదు కాని కేవలం మనుష్యుల మెప్పురకు చేయు ఆరాధనైయున్నది.

యదార్థమైన ఆరాధన నిజంగా దేవుని ప్రేమించు హృదయాన్నంచి మాత్రమే రాగలదు, నిజంగా దేవుని ప్రేమించు హృదయమునుండి మాత్రమే సరియైన ఆరాధన వస్తుంది. కాబట్టి ఆరాధన అనేది మనము సంఘములో కూడినప్పుడు మాత్రమే చేయు కార్యము కాదుకాని దేవుని ఆజ్ఞలకు లోపి మన జీవితంలో ప్రతి కణము మనము చేయవలసిన పనియైయున్నది. ఆశ్చర్యమైనరీతిలో యేసుతో ముచ్చటించుచున్న ఆ త్రై ఐదు సార్లు విపాహమాడి, ప్రస్తుతము ఒక మనుష్యునితో జీవించుచున్నది. ఆ త్రై దేవుని ఆరాధించుటకు సరియైన స్థలమును గురించి తర్వాతాలని ఆశిస్తున్నది. దేవునికి వ్యతిరేకముగా జీవించుచూ ఆరాధనలో పాల్గొనే అనేకమంది

నామకార్థపు మతస్థలకు ఈ ప్రతినిధిగా మనకు కన్నిస్తుంది. వారు నిజంగా దేవుని ఆరాధించువారు కారు.

హృదయ స్పుందనలేని అబధీకమైన ఆరాధన చేయు సద్గుకయ్యులను మరియు పరిశయ్యులను యేసు ఒ సారి ఈ విధంగా గద్దించాడు:

“వేషధారులారా, ఈ ప్రజలు తమ పెదవులతో నన్ను ఘనవరచుదురు గాని వారి హృదయము నాకు దూరముగా ఉన్నది; మనమ్ములు కల్పించిన పద్ధతులు దైవేషచమలని బోధించు వారు నన్ను వ్యాధముగా ఆరాధించుచున్నారు, అని యెషయా మిమ్మును గూర్చి ప్రవచించిన మాట సరియే అని వారితో చెప్పేను.” (మత్తుయి 15:7-9)

యేసు జీవించిన కాలములో ఉన్న యూదులు మరియు సమరయులు వారు ఆరాధించు స్థలములకు అధిక ప్రాముఖ్యతను ఇచ్చినప్పటికీ, దేవుడు ఆరాధించబడే “స్థలము” అంత ప్రాముఖ్యం కాదని మన హృదయస్థితి, దేవుని పట్ల మనకున్న భావము ఆరాధన యొక్క విలువను నిర్ణయిస్తుందని యేసు (ప్రభులవారు) తెలియజేప్పారు.

నేటి సంఘరూలలో “ఆరాధన” అని పిలువబడుచున్న కార్యము జీవంలేని ఆరాధికులు చేసే మృతమైన ఆచారము మాత్రమే. ప్రజలు ఏమాత్రము ఆలోచించకుండా ఎవరో దేవుని గురించి పలికిన మాటలు చిలుక పలుకులవలె “ఆరాధన గీతాలు” పాడుచూ ఉంటారు. కానీ వారి హృదయంలో ఉన్నదానికి మరియు వారి జీవిత నడవడికకు ఏమాత్రం పొంతన లేని కారణాన ఆ ఆరాధన వ్యాధమైనదిగా ఉంటున్నది.

“నీవెంత ఘనుడవుదేవా అనీ” హృదయ శథ్మిలేని వెయ్యి ఆదివారపు ఆరాధన కీర్తనల కన్నా “నిన్ను ప్రేమించుచున్నానని” హృదయపూర్వకముగా సామాన్యమైన మరియు విధేయులైన దేవుని పిల్లలు చేయు ఆరాధనను దేవుడు అలికిస్తాడు.

అత్మతో ఆరాధించుట

అత్మతో ఆరాధించుట అనగా అన్యభాషలతో పాడుట అని కొంతమంది చెబుతూ ఉంటారు. కానీ యేసు చెప్పిన మాటలకు మరియు ఈ వ్యాఖ్యానానికి చాలా తేడా కన్నిస్తుంది. “అయితే యదార్థముగా ఆరాధించువారు అత్మతోను సత్యముతోను తండ్రిని ఆరాధించుకాలము వచ్చుచున్నది, అది జప్పుడు వచ్చేయున్నది”, అని యేసు చెప్పారు. ఆయన ఈ విధంగా ప్రకటించినప్పుడు, అత్మతో ‘ఆరాధించడానికి ఉన్న పరతులు అనుసరించగలిగినవారు ఉన్నారని పైమాటలనుబట్టి మనకు ఆర్థమవుతుంది. పెంతుకోస్తు దినము వరకు ఎవరు అన్య భాషలలో మాట్లాడలేదన్న విషయం మనకందరకి విదితమే. కాబట్టి ప్రతి విశ్వాసి అన్యభాషలలో మాట్లాడినా లేక మాట్లాడలేక పోయిననూ దేవుని అత్మతోను సత్యముతోను ఆరాధించవచ్చును, అన్యభాషలతో పాడి, ప్రార్థించుట తప్పకుండా విశ్వాసియొక్క ఆరాధనలో ఉపయోగపడుతుంది కానీ ఒక్కసారి అది హృదయ స్పుందనలేని ఆచారంగా కూడా మారుతూ ఉంటుంది.

ఆ.కా 13:1-2లో ఆది సంఘముయొక్క అరాధన గురించి ఆశక్తికరమైన అలోచన కన్నిస్తుంది.

అంతియుకయలోనున్న నంథుములో బర్బా, నీగిరనబడిన సుమెయొను, కురేనీయుడైన లూకియ చతుర్భాధిపతియైన హోదుతో కూడ పెంచబడిన మన యేసు, సౌలు అను ప్రవక్తలును బోధకులును ఉండిరి. వారు ప్రభువును సేవించుచు ఉపవాసము చేయుచుండగా పరిపద్ధత్తునేను బర్బాను సౌలును పాలిచిన పనికిరకు వారిని నాకు ప్రత్యేకపరచుడని వారితో చెప్పేను(ఆ.కా 13:1-2).

ఈ వాక్యభాగములో “వారు ప్రభువును సేవించుచు” అనే మాటను మనము గమనించాలి. ఈ మాటకు అర్థం వారు ప్రభువుని ఆరాధించుచున్నామని చెప్పట సరియైనదే దీనిని బట్టి యదార్థమైన ఆరాధన అనగా ప్రభువుని సేవించుట అని చెప్పవచ్చును. మన స్నేహం ప్రేమ ప్రభువు మిద మాత్రమే కేంద్రికరించబడినచో ఆది యదార్థమైనది అపుతుంది.

అరాధించు వద్దతులు

జ్ఞాయేలీయుల ఆరాధన పుస్తకముగా పిలివబడే కీర్తనల గ్రంథం అనేక రీతులుగా దేవుని ఆరాధించాలని మనలను పోచ్చరిస్తూ ఉంటుంది. ఉదాహరణకు కీంస్త్ర 32లో నీతిమంతులూరా యొహోవానుబట్టి సంతోషించుడి ఉల్లసించుడి (కీర్తన 32:11) అని ప్రాయబడి ఉంది.

గౌరవ ప్రదంగా, మౌనముగా ఎలా ఆరాధిస్తామో, అనందంతో ఎలుగిత్తుట కూడ ఆరాధనలో భాగమే:

నీతిమంతులూరా, యొహోవాను బట్టి అనంద గానము చేయడి.
స్తుతిచేయుట యదార్థవంతులకు శోభన్మరము. సితారాతో యొహోవాను
స్తుతించుడి. పది తంతుల స్వరమండలముతో ఆయనను కీర్తించుడి.
ఆయననుగూర్చి నూతన కీర్తన పాడుడి(కీర్తన 33:1-3).

అపును మనము ఆరాధనలో దేవునికి కీర్తనలు పాడాలి, అయితే మన పాటలు ఆనందముతో కూడినవి ఆయ్య ఉండాలి. ఇది మన అంతరంగ హృదయ స్థితి బయటకు తెలియజేయు ఒక మార్గమైయున్నది. మన ఆనందకరమైన పాటలకు వివిధరకములైన సంగీత వాయిద్యములను ఉపయోగించవచ్చును. కానీ ఇక్కడ నేను ఒక విషయాన్ని ప్రస్తావించాలి. అదేమంటే అనేక సంఘ ఆరాధన కూడికలలో ఈ ఎలక్ష్మీకల్ సంగీత వాయిద్యాల చప్పుడు మనం పాడేపాటలక్కు ఎక్కువగా ఉంటున్నాయి. కాబట్టి ఆ శబ్దమైనా తగ్గించాలి లేక పూర్తిగానైన మాని వెయ్యాలి. కీర్తనాకారునికి ఎప్పుడూ ఇటువంటి సుమన్య ఎదురు కాలేదు.

కాగా నా జీవితకాలమంతయు నేనీలాగు నిన్ను స్తుతించెనను. నీ
నామమును బట్టి నా చేతులత్తెదను (కీర్తన 63:6)

మనము విధేయులమై గౌరవపూర్వకముగా మన దేవుని శైవు చేతులెత్తి:
సర్వలోక నివాసులారా,దేవుని గూర్చి సంతోష గీతము పాడుడి. ఆయన
నామ ప్రభావము కీర్తించుడి. ఆయనకు ప్రభావము అరోపించి
ఆయనను స్తోత్రించుడి. ఈలాగు దేవునికి స్తోత్రము చెల్లించుడి. **నీ**
కార్యములు ఎంతో భికరమైనవి, నీ బలాతిశయమునుబట్టి నీ
శత్రువులు లొంగి నీ యొద్దుకు వచ్చేదరు (కీర్తన 66:1-4).

మనము ప్రభువు యొక్క ప్రభావమును అరోపించి, అద్భుతమైన ఆయన
గుణలక్ష్యాలను స్తుతి చెల్లించాలి. దేవుని స్తుతించుటకై కావలసిన పదములు కనుగొనుటకు
కీర్తన పుస్తకము సరియైన స్థలం. “ప్రభువా మికు స్తోత్రం” అను ఒక మాట పదే పదే చెప్పటంకన్న
ఆయనతో చెప్పటానికి ఇంకా అనేకమైనవి ఉన్నాయి.

రండి నమస్కారము చేసి **సాగిలపడుదము.** మనలను సృజించిన
యొహోవా సన్నిధిని మోకరించుదము (కీర్తన 95:6)

నిలవబడైన, మోకరించైన లేక సాప్సంగాపడుట ద్వారానైన సరే, మన శరీర
భంగిమద్వారా ఆరాధన భావాన్ని వ్యక్తపరచవచ్చు.

భక్తులు ఘనతనొంది ప్రహర్షించుటురు గాక. వారు సంతోషభరితులై తమ
వడకలమిద **ఉత్సాహగానము చేయుదురుగాక** (కీర్తన 149:5)

కేవలం నిలబడి లేదా మోకరించి ఉన్నప్పుడే కాక పడకమై పరుండి ఉన్నప్పుడు
కూడా దేవుని ఆరాధించవచ్చును

కృతజ్ఞతార్పణలు చెల్లించుచు ఆయన గుమ్మిములలో ప్రవేశించుడి.

కీర్తనలు పాడుచు ఆయన అవరణములో ప్రవేశించుడి. ఆయనను

స్తుతించుడి ఆయన నామమును ఘనపరచుడి (కీర్తన 100:4)

స్తుతులు చెల్లించుట కూడ మన ఆరాధనలో ఒక భాగమై ఉండాలి.

నాట్యముతో వారు ఆయన నామమును స్తుతించుటురు గాక (కీర్తన 149:3)

నాట్యముద్వారా కూడ మనము ప్రభువుని స్తుతించవచ్చు. కానీ ఆనాట్యము లోక
సంబంధమైనదిగాను అల్లరితోకూడినదిగాను ఉండకూడదు.

ఖూరధ్వనితో ఆయనను స్తుతించుడి. స్వరమండలముతోను

సితారాతోను ఆయనను స్తుతించుడి. తంబురతోను నాట్యముతోను

ఆయనను స్తుతించుడి. తంత్రి వాద్యములతోను విల్లనగ్రోవితోను

ఆయనను స్తుతించుడి. ప్రొగు తాళములతో ఆయనను స్తుతించుడి.

గంభీరధ్వనిగల తాళములతో ఆయనను స్తుతించుడి. సకల ప్రాణులు

యొహోవాను స్తుతించుటురు గాక యొహోవాను స్తుతించుడి (కీర్తన

150:3-6)

సంగీతపరమైన తలాంతులు గలవారిని బట్టి దేవునికి వందనస్తులమైయుండాలి

ప్రేమగలిగిన హృదయముతో వారు వాయిద్యములు వాయించినట్లయితే వారి తలాంతులు దేవుని ఘనపరచుటకు ఊపయోగించుకొన వచ్చును.

ఆత్మియమైన పాటలు

యొహోవా ఆశ్వర్యకార్యములు చేసియున్నాడు. **ఆయననుగూర్చి**

క్రీత్తిక్రన పాఠుడి (కీర్తన 98:1)

ఆచారముగా మారణంతపరకు పాతపాటలు పాడుటలో ఏ మాత్రం తప్పు లేదు. అప్పుడు మన హృదయంతరంగాలలో నుండి వెలువడే నూతన కీర్తన ఆవసరమవుతుంది. క్రీత్త నిబంధనలో ఆ క్రీత్త పాటను పాడుటకు పరిషుద్ధాత్మ సహాయం చేయునని మనం నేర్చుకొనుచున్నాము.

సంగీతములతోను కీర్తనలతోను ఆత్మసంబంధమైన పద్యములతోను ఒకనికి ఒకడు బోధించుచు, బుట్టి చెప్పుచు కృపా సహితముగా మించి హృదయములలో దేవునిగూర్చి గానము చేయుచు, సమస్తవిధములైన జ్ఞానముతో క్రీస్తు వాక్యము మించాలో సమృద్ధిగా నివసింపనియ్యడి (కొలస్స 3:16)

మరియు మద్యముతో మతులైయుండకుడి, దానిలో దుర్యోపారము కలదు, అయితే ఆత్మ పూర్ణులైయుండుడి. ఒకనినోకడు కీర్తనలతోను సంగీతముల తోను ఆత్మసంబంధమైన పాటలతోను పోచ్చరించుచు, మించి హృదయములలో ప్రభువునుగూర్చి పాడుచు కీర్తించుచు, మన ప్రభుమైన యేసుక్రీస్తు పేరట సమస్తమునుగూర్చి తండ్రియైన దేవునికి ఎల్లప్పుడును కృతజ్ఞతాస్తుతులు చెల్లించుచు (ఎఫాసీ 5:18-20)

కీర్తనలతోను ఆత్మసంబంధమైన పాటలతోను ఒకరికొరకు ఒకరు పాడుమని పొలు ప్రాస్తున్నాడు. ఈ మాడింబిమద్య తేడా ఉండి ఉండాలి. గ్రీవం భాషలో పరిశీలన చేసినట్లయితే వీటిని అర్థం చేసుకొనుటకు మనకు కొంత సహాయం లభిస్తుంది “సంగీతం” అంటే బహుశా బైబిలులో ఉన్న కీర్తనలను సంగీత వాయిద్యములతో పాడుటయై ఉండవచ్చును. “కీర్తన” అనగా సంఘములో ఉన్న విశ్వాసులు కూర్చిన స్తుతి గీతాలైయున్నవి. “ఆత్మియ పాటలు” అప్పటికప్పుడు పరిషుద్ధాత్మ ప్రేరణద్వారా కలిగిన గీతాలు మరియు ఇవి ప్రవచనా వరముతో సమానమైయున్నవి. అయితే ప్రవచనంలో చెప్పబడే మాటలు పాటలరూపంలో ఉంటాయి.

కేవలం మనం సంఘముగా కూడాకున్నప్పుడు మాత్రమే కాకుండా స్తుతి ఆరాధన మన అనుదిన జీవితంలో భాగమై ఉండాలి. దినమంతా మనం దేవుని సేవలో ఉంటా అయినను ఆరాధిస్తూ ఆయనతో సమీప సంబంధ సహవాసాన్ని మనం అనుభవించవచ్చు.

స్తుతి : విశ్వాసముయొక్క శ్రీయారూపం

స్తుతి మరియు ఆరాధనలు దేవుని యందు మనకున్న విశ్వాసము యొక్క భావ

ప్రకటనలు. దేవుని వాగ్దానములను మనం నిజంగా విశ్వసించినట్టుతే మనం పూర్జ ఆనందముతో ఆయనను స్తుతించువారముగా ఉంటాము. యొహోమువా మరియు ఇతాయేలు ప్రజలు మొట్టమొదట బిగ్గరగా కేకలు వేశారు, తర్వాత యొరికో గోడలు కూలినాయి. “ఎల్లప్పుడు ప్రభువునందు ఆనందించమని” (ఫిలిప్పు 4:4) మరియు “ప్రతి విషయమందు కృతజ్ఞతా స్తుతులు చెల్లించమని” (1 థిస్పు 5:18) బెబిలు సెలవిస్తోంది.

2వ దినపృత్తాంతము 20వ అధ్యాయములో స్తుతిలోని శక్తిని గురించి ఒక అద్భుతమైన ఉదాహరణ కనిపేస్తుంది. ఇది యూదా దేశము మోయాబు మరియు అమోన్సు దేశాలచే ముట్టడి చేయబడిన సంఘటన. రాజైన యొహోపాపాతు యొక్క ప్రార్థనకు జవాబుగా దేవుడు ఇతాయులీయులను ఈ క్రీంది విధంగా చేయమని చెప్పాడు.

ఈ గోప్ప శైన్యమునకు మీరు భయపడకుడి, జడియకుడి, ఈ యుద్ధము మీరు కాదు దేవుడే జరిగించును. రేపు వారిమిాదికి పోవడి....

ఈ యుద్ధములో మీరు పోట్టుడవలనిన నిమిత్తము లేదు; యూదావారలారా, యొరూపులేము వారలారా, మీరు యుద్ధపంక్తులు తీర్చి నిలువబడుడి; మితో కూడనున్న యొహోవా దయచేయు రక్షణను మీరు చూచెదరు; భయపడకుడి, జడియకుడి రేపు వారి మిాదికి పోవడి, యొహోవా మితో కూడ ఉండును (2 దిన20:15-17)

అంతట వారు ఉదయముననే లేచి తేకోవ అరణ్యమునకు పోయిరి, వారు పోవుచుండగా యొహోపాపాతు నిలువబడి.. యూదావారలారా, యొరూపులేము కాపురస్ఫులారా, నా మాట వినుడి; మీ దేవుడైన యొహోవాను నమ్ముకొనుడి, అప్పుడు మీరు స్థిరపరచబడుదురు; ఆయన ప్రవక్తలను నమ్ముకొనుడి, అప్పుడు మీరు కృతార్థులగుదురని చెప్పేను. మరియు అతడు జనులను పౌచ్చరిక చేసిన తరువాత యొహోవాను స్తుతించుటకు గాయి కులను ఏర్పరచి, వారు పరిపుఢ్చలంకారములు ధరించి శైన్యము ముందర నడుచుచు... యొహోవా కృప నిరంతరముండును, ఆయనను స్తుతించుడి అని స్తోత్రము చేయుటకు వారిని నియమించెను. వారు పాడుటకును స్తుతించుటకును మొదలు పెట్టగా యొహోవా యూదావారిమిాదికి వచ్చిన అమోనీయులమిాదను మోయాబీయులమిాదను శేయూరు మన్యవాసులమిాదను మాటుగాండ్రను పెట్టేను గనుక వారు హతులైరి. అమోనీయులను మోయాబీయులను శేయూరు మన్యనివాసులను బొత్తిగా చంపి నిర్మాలము చేయవలనిని పొంచియుండి వారిమిాద పడిరి; వారు శేయూరు కాపురస్ఫులను కడముల్చీంచిన తరువాత తమలో ఒకరి నొకరు చంపుకొనుటకు మొదలుపెట్టేరి. యూదా వారు

అరజ్యమందున్న కాపరుల దుర్గము దగ్గరకు వచ్చి పైన్యముతట్టు చూడగా వారు శవములై నేలవడి యుండిరి, ఒకడును తప్పించుకొనలేదు. యోహోపాతును అతని జనులను వారి వస్తువులును దోషకొనుటకు దగ్గరకు రాగా ఆ శవములయొద్ద విస్తారమైన ధనమును ప్రశస్తమైన నగలును కనబడెను; వారు తమకీష్టమైనంతమట్టుకు తీసికొని తాము కొని పోగలినంతకంటె ఎక్కువగా ఒలుచుకొనిరి; కొల్లసామ్య అతి విస్తారమైనందున దానిని కూర్చుటకు మూడు దినములు పట్టును.”(2దిన 20-25)

విశ్వాసముతో నిండిన స్తుతులు పోషణము మరియు రక్షణను నోసగుతాయి!
స్తుతిలోని శక్తిని గురించి ఇంకా తెలిసికొనుటకు ఇవి చదవగలరు:
ఫిలిప్పు 4:6-7(స్తుతి శాంతిని తెస్తుంది), 2దిన 5:1-14(స్తుతి దేవుని సన్నిధిని తెస్తుంది), అపో 13:1-2(స్తుతి దేవుని ఉద్దేశ్యాన్ని ప్రణాళికను బయల్పురుస్తుంది), అపో 16:22-26 (స్తుతి దేవుని కాపుదలను కలిగించి చెరసాల బంధకములనుండి విడుదల కలిగిస్తుంది).

